

باری که بردوش اجتماع

سنگینی میکند!

ما و غرب

کشوری در حال تحول، جامعه‌ای در حال نوسازی و درهم دیختن زیر بناهای زندگی کهن ملنی که با الهام از دنیای غرب، نسبت به آداب و سنت اجتماعی خویش بچشم حقارت می‌نگرد، بکجا می‌رود !

متغیران بزرگ غربی از دریچه افکار خویش اوضاع ناهمجارد جوامع غربی را مورد مطالعه قرار داده و تمام خصوصیات و جنبه‌های زندگی آنها را که سالهاست بروی زیربنای مادیگری پی‌ریزی شده است، تحت بررسی و تحلیل در آورده‌اند.

مطالعات ما بر روی اسناد و مدارک زنده، که قسمی از آنها را ترجمه کردیم و درسترس خوانندگان محترم قراردادیم، بخوبی نشان میدهدند که: هم اکنون، غرب‌چار شکست غیر قابل تحملی شده و نتوانسته است از راه پر سنگلاخ و ناهموار مادیگری به سرمنزل سعادت برسد. نسل جوان در شرف زوال و انحطاط وکلیه مقررات اجتماعی را زیر پا گذاشته است. طغیان نسل جوان در برای جوامع غربی وحشی ایجاد کرده است که قابل تحمل نیست. اگر نسل جوان هیچ‌میشود، بمواد مخدود، پنهان می‌برد، ایسم‌ها و مسلکهای گوناگون را انتخاب می‌کند، پخاطر این است که در جستجوی یک پناهگاه مطمئن است. هیچ‌بکننده‌ای که توسط اوطرح می‌شوند، قابل پاسخ‌گفتن نیستند.

اکنون ماهم در همان راهی قدم نهاده‌ایم که آنها رفته و صدمات جبران ناپذیر آن دامنگیرشان شد. آنها ماتریالیسم را بجای متافیزیسم گذاشتند و

کوشیدند تازندگی خودرا با آن تطبیق دهند و اینک عواقب شوم آن دامنگیرشان شده است . حالا می فهمند که چه راه غلطی پیموده و چقدر ضرر کرده اند !

زندگی انسان ، از روز نخست برا اساس آزمایش یا ریزی شده است . گذشتگان آزمایشها بی کردند و به کشفیاتی سودمند نائل شدند و اینک ما هم که از حاصل تجارب و معلومات آنها استفاده می کنیم و خود نیز موظفیم که از یکطرف بردامنه تجارب و معلومات پیشینیان بیفزائیم و از طرف دیگر همه این تجارب و معلومات را به آیندگان بسپاریم .

این یک اصل اساسی است . تابوده چنین بوده و تا هست چنین است . مانه تنها وظیفه داریم که این اصل را بکاربریم بلکه ناچار هستیم . چه در غیر این صورت ، بایدهم چیز را از صفر شروع کنیم و آنوقت است که به « انسان عصر حجر » شبیه خواهیم شد !

بر طبق همین اصل ، ماموظفیم از داش ، صنعت ، قوانین ، اخلاق و دین انسانهای دیگر استفاده کنیم و زندگی خودرا به شکلی بهتر و آبرومندتر درآوریم .

بدیهی است که باید چشم و گوش خود را باز کنیم و برای بکاربردن این اصل دقت کنیم تا آنچه که در عمل ، بسود انسانیت بوده و زیان و لطمehای بر پیکر آن وارد نکرده است ، انتخاب کنیم .

کتاب آسمانی اسلام ، چنین می گوید : « بنده گان مرآ که مطلبی را استماع می کنند و قسمتهای نیکوتر آن را تبعیت می نمایند بشارتد ، آنان کسانی هستند که از هدایت خداوند ، بر خود را شده و افرادی خرده هستند » (۱)

ما خود دیر زمانی است که دارای دین و اخلاق بوده ایم . « خوب شنختان دین و اخلاق همواره ، در گهواره شرق ، پروردش یافته اند . غرب ، چزی جز شکل مسخر شده دین و اخلاقی که از شرق ، قاپیده است ، ندارد ! شاید بهمین دلیل هم خواسته است یکباره از شرق و دین و اخلاقش کناره گیری کند و برای خود ، راهی نو انتخاب نماید .

آری او کلمه « دین و اخلاق » را ارزندگی خود طرد کرد و بجای آن ماتریالیسم و قانون

(۱) فیشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنہ اولئک الذین هدایم الله و اولئک هم اولو الالباب (سورة الزمر آیه ۳۹)

اخلاق نسبی گذاشت ! در این راه می توان گفت : شجاعتی هم بخراج داد و حتی خود را بمخاطره افکند ، ، مخاطره ای عظیم و جبران ناپذیر ! حالا بخطای خود پی برده و دانسته است که ماتریالیسم و قانون : حتی از همان دین و اخلاق مسخر شده هم بی فایده تراست ! چه آن دین و اخلاق مسخر شده ، بالاخره از دیشهای اساسی و سالم مایه می گیرد و قابل اصلاح و ترمیم استولی این یکی نه !

بیدینتر تیپ، درست است که ما از لحاظ علم و صنعت ، بفرب محتاجیم و بسیار عاقلانه است که از تجارب علمی و صنعتی آنان برای بهسازی زندگی استفاده ببریم، ولی هیچ تردیدی نیست، که از لحاظ اخلاق و دین ، نه تنها غرب نیازی نداریم بلکه آنها از این حیث ، هر چهار نداز مدارند. از لحاظ مادیگری و پشتسر گذاشتن دین و اخلاقی هم خوب شخته ، آنها نزحمت این آزمایش را برخود هموار ساخته وزیانهای غیر قابل تحمل آن را برده اند . پس چرا از این تجربه آموزنده ، استفاده نکنیم و بی آنکه ضرری برده باشیم در راه اصلاح اخلاق و افکار دینی و اجتماعی خود ، نکوشیم و از میراث پر ارزش نیا کان خود با حذف قسمتهای موهم و غلط ، بهره برداری ننماییم ؟ ! خلاصه اینکه : غرب ، هر اندازه از لحاظ علمی و صنعتی قبل احترام و پیروی باشد ، از لحاظ دین و اخلاق و بالاخره افکار مادی که در حال حاضر دارد ، شایسته احترام و پیروی نیست و ماباید با هشیاری و یاداری حساب خودمان را در مقابل آنها روشن سازیم و راهی دا که آنها ضرر را برده اند ، نپیماییم .

لزوم ایمان به خدا و بررسی آن از جنبه های مختلف

اینکماییم که باید هر چه زودتر تصمیم جدی خود را بگیریم . اگر از هم اکنون در صدد چاره جویی بر نیاییم ، همان سرنوشتی گریبان گیر نسل نو خاسته مملکت ما می شود که گریبان گیر نسل نو خاسته غرب شد . اخلاق نسبی و پشت پازدن بدین و خدا و گرایش بسوی ماتریالیسم ، همه چیز را فاقد ارزش و بی روح و بی معنی می سازد ! مطابق آمار سازمان ملل اگر در هر شبانه روزی یک هزار نفر خود کشی می کنند ، بخطار گرایش های مادی است (۱) آنان که دست به چنین عمل شنیعی می زندند ، پروردۀ دست لر زان و بی رهق همان جوامعی هستند که زندگی را در قالب مادیات ، ریخته و جز ظاهر خشک و بی رونق آن چیز دیگری در کنیکنند. آری برای چنین مردی زندگی نمیتواند دارای ارزش و مفهومی باشد . در شش سال گذشته : کشورهای جهان یک تریلیون دلار ؛ خرج اسلحه کرده اند (۲)

(۱) روزنامه اطلاعات مورخه ۱۳۴۷/۸/۲۷

(۲) روزنامه کیهان مورخه ۱۳۴۹/۱/۶

ترس و وحشت از جنگ و کشتار و بمبهای مخرب، ملل جهان را بزرگ آورده است.

«هیبی گری»، عکس العمل بحران معنوی جوامع سرمایه داری غربی است. نهضتهاي هیبی گری ذنگ خطری است برای کشورهایی که رو به صنعتی شدن می‌دوند. کشور ما با موقعیت اجتماعی و اقتصادی خود نمیتواند هیبی داشته باشد. تاکنون اکثر ایدئولوژیها و جنبش‌ها و مدها و روش‌هایی که از غرب بکشور ما سراست کرده است، فقط شکل ظاهری آن حفظ شده و مورد تقلید قرار گرفته است و عمق فلسفه یا نهضت تقلید شده، بهیچوجه از طرف مردم ما درک نشده است. مثال زنده این مدعاهای هیبی های کشورمان هستند. هیبی گری دهان کجی بدلا راست هر گاه میکری وارد بدن شود، گلبو لوهای سفید خون، حالت دفاعی بخود گرفته و مایعی ترشح می‌کنند بنام پادزهروتا کسی میریض نباشد در جریان خونش پادزهرو پیدا نمیشود. از این جهت است که جامعه شناسان هیبی‌ها و بخصوص هیبی‌های امریکایی و کشورهای قرومند را پادزهرو جامعهٔ پیمار صنعتی لقب داده‌اند» (۱)

روزگاری بشر برای تأمین غذایی کافی نیایش میکرد، برای ترس از آفات و بلیات، عبادت میکرد و نذورات و قربانی می‌داد هنوز هم ترس از آفات و بلیات و گرسنگی بر دنیای قرن بیستم حکم‌فرمایست ممکن است بکمال علم و صنعت، نیاز‌غذایی انسان تأمین شود ولی مشکل است که بتوان جلو آفات و بلیات نمی‌نی و آسمانی را گرفت. بنابراین باز هم ایمانی لازم است تا انسان در این موارد، بخداؤند روی آورد و با این نیایش کند. اگرچه به نظر ما ایمان بخدا یکی از نیازمندیهای فطری انسان است و در بطي به ترس و طمع ندارد ولی برای آنها یکی این‌طور فکر می‌کنند و ترس و طمع را عامل اصلی دین معرفی می‌کنند هنوز هم راهی برای فرار از ترس و طمع وجود ندارد بنابراین آنها هم لازم است در بخدا آورند و نیایش کنند.

در روزهای اخیر، بنابگز ارش‌سخنگوی ریاست جمهوری پرتو، آمار کلی تلفات زلزله چهل ثانیه‌ای یکشنبه؛ حداقل به ۳۵ هزار نفر بالغ گردید! این زلزله ناحیه بزرگی در شمال لیما را که ازاقیانوس آرام تاجیبال آند؛ ادامه دارد با خالکیسان کرده است.

در یک دریاچه، در ارتفاعات کوههای آند، سدی که در اثر زلزله؛ شکاف برداشته بود، شکست و امواج آب شهرهای «یونگای» و «خوارز» را بلعیدند. هر یک از این دو شهر در حدود ۴۰ هزار سکنه داشت! (۲)

یکی از جرائد زیر عنوان «بلاهای بزرگ تاریخ» می‌نویسد: «زلزله و سیل بیش از هر عامل دیگری در تاریخ، باعث مرگ‌های دسته‌جمعی شده‌اند. مرگ‌های انفرادی بیشتر در حوادث

(۳) روزنامه کیهان مورخه ۱۳۴۸ مرداد ۱۳۹۳ - کیهان ۲

رانندگی اتفاق می‌افتد فقط در اروپا سالی ۱۰۰۰۰ نفر در جاده‌ها، جان خود را ازدست می‌دهند. زلزله روزی‌کشنیه پرور، با اینکه بیش از ۳۵۰۰۰ نفر را ازینین برداشت و لی قابل مقایسه باز لزله‌های بزرگ تاریخ نیست. در زلزله‌ای که در سال (۱۵۵۶) ایالت «شنسی چین» را لرزاند، قرب ۸۳۰۰۰ نفر کشته شدند. بزرگترین زلزله‌قرون پیشتر نیز در ایالت «کانزو» واقع در چین رخداد. این زلزله در سال ۱۹۴۰، ۱۸۰۰۰ نفر را کشت. سه سال بعد یعنی در سال ۱۹۴۳ بار ۱۴۳۵۰ نفر در زلزله توکیو (ژاپن) کشته شدند. زلزله دیگری که در سال ۱۹۴۲ بار دیگر ایالت کانزورا تکان داد، باعث مرگ ۷۰۰۰۰ نفر شد و سه سال بعد «در کوئتا» (هندوستان) ۶۰۰۰ نفر در زلزله جان سپردند. ولی بزرگترین آمار تلفات منبوط می‌شود به سیلی که در سال ۱۸۸۷ در اثر طغیان رود «هوانک هو» در چین بروز کرد. در این فاجعه در حدود ۹۰۰۰۰ تن کشته شدند.

گردباد و طوفان که در سال ۱۸۸۱ بر ویتنام شمالی نازل شد، جان ۳۰۰۰۰ نفر را گرفت و این رقم تقریباً برابر با تلفات و مجرموین و یتمنامی در طول مدت جنگ با امریکاست. چین که صحنه وقوع بزرگترین زلزله‌های دنیا بوده است در سال ۱۹۲۰ متوجه زمین لرزه‌ای شد که ۲۰۰۰۰ نفر کشته بجای گذاشت. چین شمالی ضمناً چهار بزرگترین قحطی تاریخ نیز شده است. از فوریه ۱۸۷۷ تا سپتامبر سال بعد بیش از ۵۰۰۰۰ نفر در اثر گرسنگی در گذشتند. در میان این فجایع؛ طاعون بزرگترین رکورد را دارد. طاعونی که در سال ۱۳۴۷ نازل شد و تا سال ۱۳۵۱ ادامه یافت ۷۵ میلیون نفر را بقتل رسانید. اپیدمی جهانی آنفلوانزا در سال ۱۹۱۸ نیز جان ۲۱۵۰۰۰ نفر را گرفت» (۱)

بنابراین اگرچه ایمان لازمه فطرت انسان است و مردم واقع بین نمی‌توانند از آن رویگردان باشند و با ترس و طمع هیچ ارتبا طی ندارند و حتی با نبودن ترس و طمع خالصتر و کاملتر است و بیشتر و بهتر منشاء خواهد بود ولی اگر هم احیاناً، طور دیگری فکر کنیم، باز هم ذمینه ایمان منتفی نمی‌شود و تا این مرحله، فرسنگها و قرنها فاصله داریم و در هر صورت ناگزیریم «ایده خدا - پرستی» را احترام کنیم و ماتریالیسم بی ثبات و پر خطر و زیانبخش را زیر بنای زندگی فردی و اجتماعی خویش قرار ندهیم.

وظیفه حساس‌پرداز، مادران و مدارس

ماضمن یک سلسله گفتارهای مستدل، فواید خدا پرستی و مضرات بی‌بند و باری و مادیگری

را تشریح کردیم.

هم اکنون وقت آن است که پرداز و مادران و أولیاء مدارس بخود آیند و از تجارت تلغی و

آموزنده دیگران، استفاده صحیح و بهره کامل بیرند و نگذارند نسل نو خاسته مملکت ما را امر حلمای آورد که اسباب در بدری و تباہی فراهم گردد و ستاره خوشبختی از آسمان زندگیش غروب نماید.

مامنکر تحول نیستیم. لازم است جامعه دینامیک، باشد. جامعه استاتیک روی خوشبختی رانی بیند. اصلاحات لازم است. دستگاه هاو تاسیسات اجتماعی کند و فلنج را باید در هم کویید و بناهای نوبجای آنها پر ریزی کرد.

ولی این تحول باید باین معنی باشد که بطور کلی مواردی ارزنده دینی و اخلاقی و ملی هم بdest فراموشی سپرده شود و غربزدگی آنچنان قوه تشخیص را ازما سلب کند که «بیکبارگی» از دستشویم! و خود را در بر ابر دیگران فانی و مضمحل گردانیم.

پدران و مادران واولیای مدارس، باید توجه داشته باشند که باید زندگیشان آنچنان بی روح و خشک باشد که نتواند عنوان یک مدل صحیح، سرمشق نو باوگان قرار گیرد. آنها باید رفتار و اخلاقشان بر اساس ایمان صحیح و واقعیت داشتن زندگی استوار سازند. قوانینی که هر لحظه در معرض تغییر و تحول هستند، نمی توانند سر نوشت جامعه ای را بطور صحیح تعیین کنند. اخلاق صحیح، آنهم بر اساس واقعیت و تشخیص صحیح نیک و بد برای آنها بهتر از هر طرز رفتار و مسلکی، اسباب فنوز در نسل نو خاسته اجتماع را فراهم می سازد، یک زندگی که بر اساس سست و بی دوام اخلاق نسبی و مادیگری استوار شده است، بهیچ عنوان نمی تواند سرمشق نسل جوان قرار گیرد. پدران و مادرانی که دارای چنین طرز تفکری هستند بهیچ وسیله ای نمیتوانند میان نیک و بد تفکیک قائل شوند و راهنمای فرزندان خویش باشند انتخار بلاعی است که باداشتن چنین طرز تفکری روز گار جامعه راسیا می کند. پناه بردن به مسکرات و مخدرات و بیتلیسم و هیپیسم و صدها ایسم دیگر، از مشخصات چنین طرز تفکری است.

پس بکوشیم تا بر اساس توحید دینی، توحید فکری و هدف و سلیقه، میان نسل کهن و نسل نو خاسته، ایجاد کنیم و تمام قدر تهای سرشار را در راه تکامل مادی و معنوی مورد بهره برداری قراردهیم. اکنون برای نشان دادن لزوم و ارزش اعمال یک تریبیت صحیح دینی در نسل نو خاسته اجتماع، تا آنجا که لازم بود، راه را هموار کرده ایم. بخواست خداوند، در شماره بعد در باره اصل تریبیت دینی و نشان دادن راه صحیح آن بحث خواهیم کرد.